

Door zijn ogen

Door zijn ogen

Cheryl de Vries

Schrijver: Cheryl de Vries
Coverontwerp: Exponaut
ISBN: 9789402133875
© Cheryl de Vries

Hoofdstuk 1

Ze zat een bagel te eten aan de bar, zo te zien met zalm en cream cheese. In haar rode jurkje die net tot boven de knie valt en met haar korte, donkerbruine krullen tuurt ze wat afwezig over het water. De zee heeft wat witte schuimkoppen, maar in de ochtenden is hij altijd op zijn kalmst. Een kop verse pepermuntthee en een grote zonnebril verraden haar nachtelijke avonturen. Blijkbaar vruchteloos, want ze zit hier alleen. Daarom komen ze naar dit eiland, de schoonheid van de stranden, de warmte van de zon op je huid en natuurlijk het gemak waarmee iedereen elkaar lichamelijk contact geeft. Zijn eiland waar hij is geboren en getogen, waar zijn roots liggen, maar waar hij zolang van weg is geweest.

Ze doet alsof ze geen interesse heeft, maar haar lichaam geeft subtiele aanduidingen die ze met geen mogelijkheid kan tegenhouden. Ze zit met haar benen over elkaar in zijn richting, haar bovenlichaam van hem afgedraaid. Maar zijn blik is voelbaar. Ze zit al een paar minuten rusteloos te roeren in haar thee, die ondertussen ijskoud moet zijn geworden. Ze heeft twee happen genomen van haar bagel en die niet meer aangeraakt vanaf het moment dat hij aan de overkant van de bar aan een tafeltje is gaan zitten. Het was zondag, zo'n niksdag. Hij had zijn baardje niet bijgewerkt die ochtend. Wel was zijn hoofd netjes glad geschoren en had hij een korte broek aan en een wit linnen shirt. Hij gaat nooit als een zwerver de deur uit. Je weet maar nooit wat de dag brengt. Hij straalde zoals altijd een soort frisse charme uit, wat twee dames iets verderop aan een tafeltje probeerden vast te leggen op hun iPhone zonder dat het op had moeten vallen.

Ze stond op en kwam zijn richting uitgelopen, schuift achter hem langs en glipt de toiletten in. Haar eau de toilette blijft hangen, Coco Chanel, en hij ziet haar niet meer terug komen. Haar bord met eten en half leeggedronken kop thee zien er wat troosteloos uit. En toch had hij gedacht..... Zijn oog viel plotseling op een stukje servet wat onder een bierviltje uitstak. Daarop stond kamernummer 235 en XOXO geschreven. 'Jezus maat!', zegt de bartender. 'Hoe doe je dat? Je hebt haar niet eens aangesproken! Je moet mij dat echt een keer leren. Het lijkt wel voodoo!' So he didn't lose his touch after all.

Een van zijn vrienden zei altijd; vrouwen zijn jouw zegen, maar tegelijkertijd ook jouw vloek. Hij lachte er toendertijd gekscherend om. Wat maakte het nou uit? Hij was jong en er waren altijd meisjes om hem heen. Naarmate hij ouder werd begon hem pijnlijk duidelijk te worden dat zijn vriend gelijk had. Maar hij hield van vrouwen, al vanaf een zeer jonge leeftijd. Hij vond ze mooie, fascinerende wezens. Zo zacht en vol liefde. Waar dit precies vandaan kwam is hem nooit duidelijk geweest. Waren het dan toch de vriendinnen van zijn moeder geweest die hij altijd bezig zag met het klaarmaken voor een avondje uit? De uiterlijke verzorging en de zachte rondingen van hun lichaam maakte hij van dichtbij mee. Hij was nog zo jong. Niemand lette op hem. Hij lette wel op hun. Hun lichaamstaal, hun gesprekken, hun kleding. Alles nam hij in zich op. Vanaf de tijd op de kleuterschool dat zijn klasgenotes vrijwillig met hem de toiletten in gingen om hun rokjes voor hem op te tillen, leerde hij vrouwen door de jaren heen steeds meer te waarderen.

Na zijn café con leche begaf hij zich richting haar kamer. Hij stapte van het terras af na een schouderklopje te hebben gekregen van de barman. Naast het terras lag het zwembad van het hotel, gebouwd in een dure Saint Tropez stijl, strak met een vleugje bohemien. De dames die aan het zwembad lagen keken even op toen hij langs liep en gingen daarna giechelend op in hun telefoons. Soms vroeg hij zich af waar hij het allemaal voor deed. Voor de snelle wip? Nee, eigenlijk ging hij altijd voor de liefde. Maar dit was geen liefde. Niet voor het betreffende individu in ieder geval. Liefde voor vrouwen voelde hij altijd al. Ze braken ook standaard zijn hart. Echte liefde, die allesomvattende, verslindende liefde, daar geloofde hij niet meer in. Maar hij gaf altijd zijn ziel, ook al was dat maar heel even. Hij zorgde ervoor dat de vrouw genoot, ongeacht of hij liefde voor haar voelde. Ze had ieder ander mee kunnen lokken, maar had voor hem gekozen. De deuren van de lift openden zich en hij stapte in nadat een koppeltje eerst uitstapte. De man trok zijn vrouw net iets dichtert tegen zich aan bij het passeren, alsof ze anders toch iets teveel en te lang in zijn buurt zou blijven hangen. Hij drukte de knop voor haar verdieping in en keek nog even in de spiegel. Hij kon ermee door. Zijn kater was nog niet helemaal verdwenen, maar dat was ook niet zo vreemd als je nachtelijke vriend Jack heette.

De deur stond op een kier. Dat soort acties snapte hij nooit, dat iemand zo goed van vertrouwen kon zijn. Voor hetzelfde geld was hij een seriemoordenaar. Het was ook niet meer vleierend, ergens begon hij zich eraan te ergeren. Maar goed, hij stond er al dus opende hij de deur. Voor hem zat een vrouw op de bank met alleen een violen lila babydoll aan. Ze had ogen zo donker als ebbenhout en mooie volle

rode lippen die een glanzende rij witte tanden omlijsten. Met zijn ogen volgde hij haar hals, via haar sleutelbeen naar beneden en stopte bij haar tepels die door het voile heen prikten. Donker omrande, grote, ronde tepels prikten op twee middelgrote blanke borsten. Onder haar rechter borst zag hij een tatoeage van een roosje met wat initialen. Ze wenkte hem naar binnen te komen en gebod hem de deur achter zich te sluiten. Hij had nog geen woord gewisseld met haar en ze spreidde haar benen, waardoor hij zicht kreeg op haar schaamgebied. Haar schaamlippen stonden iets open. Ze vroeg hem zich uit te kleden en hij gehoorzaamde haar braaf. De verbazing is af te lezen op haar gezicht terwijl hij zijn broek uit deed. Hij weet het, hij is niet klein geschapen. Nou is het zijn beurt en loopt hij op haar af. Zijn liefde voor vrouwen heeft hij altijd het beste kunnen uiten in de slaapkamer. Hij vertrekt nooit zonder een vrouw ultiem genot te hebben gegeven. Soms meerdere keren achter elkaar, soms dagen lang. Hij liet haar uiteindelijk slapend achter met een gelukzalige glimlach op haar gezicht. Het voelde goed want kennelijk had ze dit nodig. Als ze wilden praten had hij altijd een luisterend oor. De meeste mannen zijn klootzakken, helaas. Hij gaf toe dat het hem ook om de seks ging, maar je kan een vrouw er ook een goed gevoel aan over laten houden. Vergis je niet, vrouwen zijn ook op zoek naar seks, als het op dat moment maar significantie geeft aan hun leven. Als ze zich op dat moment maar op en top vrouw kunnen en mogen voelen. Dan is er niks mis mee, integendeel, ze krijgen dan de kracht die ze nodig hebben om bepaalde zaken op orde te brengen. Kracht die ze daarvoor nooit bezaten. Dat heeft hij zich meerdere malen laten vertellen althans. Nee hij is geen klootzak, ook al zal hij haar nooit meer zien. Ze zal de volgende dag vertrekken naar huis met het vliegtuig. Terug naar

haar appartement en dan is het de bedoeling dat ze meteen haar leugenachtige vriendje de deur wijst. Het zal haar weer de vrijheid geven om zich te kunnen richten op haar passie, schilderen. Dat heeft ze hem beloofd. Creatieve zielen had hij een zwak voor. Hij was daar zelf een ook één van. Muziek schrijven en maken waren zijn passies en hij kon zich niet voorstellen dat iemand hem dat zou ontnemen. Tevreden liep hij terug naar zijn hotel. “Zijn” hotel noemde hij het want hij woonde er al maanden. Langs de kleurrijke monumentale pandjes wandelend passeert hij zijn stamcafétje. Daarnaast zat het casino waar hij een lievelings gokkast had staan. Hij glipt snel de lobby in van het Grand Hotel. Hij had geen zin in praatjes met de vrouw die achter de balie stond te zwaaien naar iedereen. Eenmaal in zijn hotelkamer, eigenlijk was het de hele bovenverdieping, schenkt hij zich een glaasje Jack in en strijkt hij neer op de bank. Een meeuw zit op de reling van zijn balkon te genieten van het zonnetje. Hij kijkt er een poosje naar tot het dier een enorme flats laat vallen en daarna met grote vleugelslagen het luchtruim verkiest.

Soms pakt hij s’ ochtends vroeg de auto en rijdt hij naar de andere kant van het eiland. Daar zijn de stranden het mooist van spierwit zand. De turquoise zee is zo helder dat je de bodem met gemak kunt zien en haar onderwater leven. Hij parkeert zijn auto langs de kant van de weg en springt van de rotsen af bij zijn lievelings strandje in het koude water, wat dan nog niet de kans heeft gekregen om op te warmen door de zon. Het strandje wordt normaal druk bezocht door lokalen en toeristen die het eiland willen verkennen. Nu zijn er alleen wat vissers die hun vangst van die ochtend aan het schoonmaken zijn. Het is niet voor niks zijn lievelings strandje. Om van de eventuele

herrieschoppers te ontkomen weet hij dat als je wat verder door zwemt om de grote afgebroken rots heen je in een soort tunnel terecht komt. Deze is ontstaan door grote rotsblokken die van de kliffen zijn afgebrokkeld. Het vulkanische eiland is door de eeuwen heen veranderd door de zee die constant beukt tegen de kliffen. Aan de zuidkant van het eiland is de zee niet zo ruw als aan de noordkant. Hierdoor zijn er schitterend witte stranden ontstaan die gescheiden worden van elkaar door landtongen bestaande uit enorm hoge rotsachtige kliffen.

Ben je de tunnel gepasseerd, wat alleen maar kan tijdens de getijden van eb, kom je uit op een heel klein strandje. Spierwit en dat omringd is door hoge rotswanden. De zon schijnt net over de randen van die wanden naar binnen. Hier kun je in alle rust naakt in het kabbelende water gaan liggen, wat een heerlijk bevrijdend gevoel geeft.

Toen hij jonger was nam hij wel eens een meisje mee naar deze plek, meestal was dat dan zijn vriendin van dat moment. Het was voor hem een magische plek dus geen plek voor betekenisloze seks. Daar was het te speciaal voor. De meisjes waren dan altijd zo onder de indruk, het leek alsof je de magie kon voelen. Hij heeft er wel eens uren moeten doorbrengen, omdat de vloed was opgekomen, wat achteraf geen probleem was. Dit was een plek waar je volledig in elkaar kon opgaan. Dat je jezelf aan elkaar bloot gaf, niet alleen lichamelijk maar ook op geestelijk niveau. Dit maakt de seks overweldigend, iets wat niet iedereen aan kon. Gevoelens komen los en worden geuit via lichamelijk contact. Niks bestaat meer om je heen, alleen de twee lichamen die in elkaar verstrengeld zijn en op en neer gaan in het ritme van de deining van de zee. Vrouwenlichamen zijn altijd, of bijna

altijd, mooi glad en zacht en in het zilte zeewater lijken ze extra appetijtelijk. Zijn lichaam is hard en daarom begraaft hij zich graag in het zachte vlees van een vrouw. Als een vrouw zich helemaal aan hem geeft kunnen ze zijn geslacht ook diep in zich nemen. Dan verkent hij ook ieder bochtje en gleufje in haar vagina met een constant ritme, gelijkend op de deining van de zee. Hij voelt wanneer ze tegen hun orgasme aan zitten en dan verhoogd hij de frequentie en de kracht van zijn stoten in haar. Als vrouwen zover zijn worden ze nog zachter van binnen, nog voller en kunnen ze hem nog beter en dieper in zich hebben. Op deze manier kan hij uren door gaan.

Er zijn ook dames die zich helemaal niet makkelijk kunnen laten gaan, dat alles met weerstand wordt beantwoord. Heel vaak zijn dit de mooiste vrouwen die het beste voor zichzelf zorgen. Ze zijn van het type aanstellerig. Leuk om aandacht mee te trekken als je met ze door een dure winkelstraat loopt, maar even een keer lekker los gaan zit er niet in. Seks met deze dames is eigenlijk even oppervlakkig als hun karakter. Dat klinkt erg lelijk maar ik ben een man, ik mag dit zeggen. Bij zo'n vrouw kan je nooit lekker diep naar binnen, ze beginnen meteen te piepen en hebben pijn. Ik ben altijd voorzichtig hoor, maar het is een kunst om een vrouw zich open te laten stellen voor je zodat je samen kan versmelten, zo dicht mogelijk tot elkaar komen en zo diep mogelijk in elkaar zijn. En er zijn vrouwen waar dat nooit bij zal lukken, hoe goed jij je best ook doet en hoe veel ervaring jij ook hebt. Zij hebben een onzichtbare en ondoordringbare barrière om zich heen gebouwd en verblijven liever in deze comfortzone.

Hoofdstuk 2

Seksualiteit bij de vrouw is iets ontzettend moois. Een vrouwenlichaam is gewoon mooi. Seksualiteit hoeft niet meteen pornografisch te zijn. Natuurlijk zijn er vrouwen die zich ordinair kleden en dat kan inderdaad seks uitstralen. Maar dat hoeft dan weer niet sexy te zijn. Hoe een vrouw verkiest haar seksualiteit te uiten zou vrijer moeten zijn dan dat het is in deze wereld. Er is namelijk nog steeds een bepaalde taboe op, zelfs in onze westerse wereld. Dat een vrouw lastig gevallen wordt door een man, omdat ze “te sexy” gekleed zou zijn is natuurlijk onzinnig. Een vrouw mag hier vrij in zijn en wie zijn wij als mannen om dat als een vrijbrief te zien. Iedere vrouw kan hun seksualiteit uiten, ongeacht hun cultuur. Seksueel zijn of sensueel zijn, dat vind ik een fijner woord om te gebruiken, is ook niet zo zeer afhankelijk van een vrouw haar kleding keuze. Een sensuele vrouw die lekker in haar vel zit en een magnetische uitstraling heeft kan gewoon in een spijkerbroek met een T-shirt rond lopen. Toch valt ze op en toch is zo’n vrouw voor mij onweerstaanbaar. Het kan haar blik zijn of misschien wel haar manier van lopen. Ze schaamt zich er niet voor een seksueel wezen te zijn. Ze omarmt haar hartstocht. Daar geniet ik pas van. Zo’n vrouw willen we allemaal naast ons hebben liggen in bed want dat zijn vrouwen die zich laten gaan en die volop genieten van de seks. Dierlijke seks waarin je je in elkaar vast bijt, schaamteloos in elkaar glijdt en je volledig aan elkaar openstelt.

Mannen en vrouwen zijn twee totaal verschillende wezens. In principe is dit in alle opzichten zo, maar in de liefde is dit het aller duidelijkst. Als je opgroeit in een huis vol vrouwen en als je dan ook nog op ze let,

zie je de verschillen en ook wat ze blij maakt en wat ze verdriet doet. Hoe vaak ik naar mijn moeder haar vriendinnen zat te kijken als ze zich klaarmaakten voor een avondje uit. Ik was nog erg jong dus mocht ik erbij blijven, luisterend naar hun gesprekken. Over de liefdes in hun leven en wat ze daar allemaal voor over hadden, maar ook over gebroken harten en wraakacties. Het was zeer intrigerend en erg leerzaam. Ik leerde wat vrouwen mannen aandeden uit woede en verdriet en ook wat ze als vrouwen elkaar aandeden. Vrouwen waren voor elkaar veel harder, wetende dat zij het sterke geslacht waren. Mannen kropen voor deze knappe vrouwen die ook nog eens hersens hadden. Mijn moeder was erg jong toen ze mij kreeg, zeventien jaar maar, samen met oma zorgden zij voor mij. En van deze jonge, maar rijpe dames leerde ik ontzettend veel over de anatomie van de vrouw. De mooie ronde vormen kon ik met mijn ogen dicht natekenen in mijn schetsboekje. Hun mooie volle borsten die opgesloten zaten in bustiers trokken met regelmaat mijn aandacht, terwijl ze met getuitede lippen voor de spiegel zaten. Soms kwam er ook een tepel in beeld. Zo mooi rond en hard, fier vooruit stekend. Mijn moeder had vriendinnen van allerlei etnische achtergronden. Dus de tepels kwamen in meerdere kleuren variëteiten voor, van zacht licht roze als een teer rozenblaadje tot zo donker bruin als pure chocolade. Na het décolleté bleven mijn ogen rusten op de taille van deze vrouwen die op diverse wijzen overgingen in hun derrière. Van de strakke, slanke billen waar geen deukje of strepen op te zien waren tot de volle konten waar door iedere beweging een trilling was te volgen. Ze waren allemaal even spannend. Ik zag dat iedere vriendin van mijn moeder prachtig was op hun eigen manier. Zoals je bij een Italiaanse gelateria de verschillende smaken ijs op een rij zag uitgestald in de gekoelde bakken. Ik wilde ze

allemaal proeven, ervaren, om er zo achter te komen wat mijn lievelings smaak zou zijn op dat moment. Want smaak verandert ook met de seizoenen en door de jaren heen. Naarmate je ouder wordt leer je andere smaken te waarderen. Smaken die juist puurder of complexer worden met leeftijd.

Pardon voor mijn vergelijking tussen vrouwen en sorbetijsjes. Maar ik ben gek op ijs en na een vijfgangen maaltijd is er altijd nog plek voor een lekker ijsje. Ik geniet daar altijd ultiem van.

Dat mannen alleen maar op jonge, blonde meiden vallen met een strakke buik is klinkklare onzin. Als we het dan wel over echte mannen hebben die vrouwen ook wat te bieden hebben. Laten we dat voorop stellen. Ik schaar mezelf graag bij die laatste categorie.

Door de omstandigheden waarin ik ben opgegroeid liep ik wel wat voor op mijn klasgenoten. Ik had al een idee in mijn hoofd van wat vrouwen willen en verwachten in het leven. Door deze wetenschap experimenteerde ik al vroeg met mijn klasgenotes, wat resulteerde in hand in hand lopen over het schoolplein met één of soms twee meisjes. Op de middelbare school ging ik achter de oudere meiden aan, dit tot groot vermaak van mijn vrienden en de oudere jongens op school. Volgens hun hadden meisjes uit de hogere klassen totaal geen interesse in jonkies uit de brugklas, wat in de regel ook zo was natuurlijk. Maar ik gaf niet op! Mijn liefde ging op dat moment uit naar Marcia die drie klassen hoger zat dan ik. Ze had een prachtige bos blonde krullen, mooie prominente borstjes en een ronde kont die natrilde als ze stond te springen bij de gymlessen. Ze had ook van die grote bruine Bambi-ogen.

In de eerste instantie vond ze mij een schattig ventje. Ik bracht haar op een dag een bloem onder luid gelach van mijn vrienden. Maar de aanhouder wint en langzaam aan kwam ik steeds dichterbij. Uiteindelijk zat ik middenin die meidengroep, eerst aan de rand, daarna zat Marcia zelfs op mijn schoot. Ik ging altijd met mijn handen door haar los hangende krullen en snoof ik de geur van haar kokosshampoo op. Daar genoot ze met volle teugen van. Geloof mij, de schattigheid hield al snel op. De woorden die ik in haar oor fluisterde beroerden haar intern, terwijl mijn geslacht groeide toen ik haar hoorde kreunen als reactie op mijn aanrakingen. Nee, ik was niet die kleine jongen meer waar ze mij voor zagen. Dat werd alleen maar duidelijker toen ik Marcia stond te zoenen achter het gymlokaal. Haar lippen bezaten een fruitige zoetigheid waardoor ik haar niet kon los laten. Mijn handen gleden onder haar shirtje en ik pakte haar borsten stevig vast, plagend knijpend in haar tepels. Tot mijn verbazing gaf zij zich helemaal aan mij over. Ze spreidde haar benen gewillig en ik voelde toen voor het eerst de vochtige warmte van een vagina. Ze hapte naar adem, terwijl ik haar schaamlippen streelde. Minutieus liep ik haar lichaam na en sloeg ik alles wat ik ontdekte op in mijn hoofd. Wat de gevoelige plekje waren, hoeveel druk je erop kon uitoefenen en wat haar ademhaling deed versnellen. Het duurde niet veel langer voor ik mijn maagdelijkheid verloor. Marcia was stapelgek op mij, dat zag iedereen. Maar na al haar verhalen over mij zag ik dat de interesse in mij ook toenam onder haar boezemvriendinnen. Ik brak haar hart toen ik de overstap maakte naar haar vriendinnen. Mijn vrienden zagen mij voor een soort god en de oudere jongens op school zagen mij als een bedreiging. Dit zal zich steeds duidelijker gaan uittekenen in mijn latere leven.

Hoofdstuk 3

Vrienden zijn belangrijk in het leven. Degenen die je hebt vanaf jonge leeftijd en waar je alles mee overleefd zijn goud waard. Mijn vrienden en ik gingen altijd helemaal op in de muziek. We draaiden al vanaf jongs af aan op feestjes. In muziek kan ik mijzelf geheel verliezen. Net als in vrouwen trouwens. Op feestjes bleven mijn vrienden meestal om mij heen hangen. Ik moest altijd mee, ook al had ik daar helemaal geen zin in. Het ging zelfs zo ver dat ze mij dan aanboden om de hele avond mijn drankjes te betalen, als ik maar mee ging. Ze noemden mij een vrouwenmagneet. Het andere geslacht hing om mij heen als een zwerm bijen en dat gaf “the boys” de kans om een alleen vliegende bij mee te lokken met wat honing. Ik lachte erom, hoe ze dat probeerden. Welke dame gaat nou mee met een man die je beschouwt als een lekker stuk vlees. Ja, het lukt als ze flink wat gedronken heeft en ze niet meer goed weet wat ze wilt. Nee, dat is nooit mijn stijl geweest. Mannen vragen mij wat mijn geheim is of wat mijn geheime wapen is. Dan zeg ik altijd dat het maar één ding is, interesse. Domweg interesse hebben in wat een vrouw te zeggen heeft. Interesse tonen in haar verhalen. Vragen hoe haar dag is geweest en echt luisteren. ‘Is het zo simpel,’ vragen ze dan. Eigenlijk wel, maar je moet het niet veinzen. Vrouwen hebben dat snel genoeg door en dan krijg je meteen de stempel van ‘eikel’. Een man die geïnteresseerd is in haar leven neemt ze mee naar huis, maar ook die haar goed behandelt en haar de waarde geeft die ze verdient. Helaas hebben de meeste mannen op deze aardkloot hier erg weinig kaas van gegeten. Ze zien vrouwen versieren als een spelletje die je speelt op de Playstation of Xbox.

Mijn succes met vrouwen heeft ook altijd zijn keerzijde gehad wat betreft mijn vrienden. Ze waren nooit erg complimenteaus over mij richting vrouwen. Men waarschuwde andere mannen om hun vrouw goed in de gaten te houden rondom mij. Angstig dat ze mij voor één nacht prefereerden boven hun eigen man. Dit gaf inderdaad wel meer dan eens vervelende situaties.

Geboren worden en opgroeien op een eiland in de Caribische Zee is geweldig. Je hebt er een fenomenale jeugd, de hele dag buiten zijn en het is er altijd mooi weer. Maar het is klein en om verder te kunnen ontwikkelen en studeren moet je naar het buitenland. Het is dus heel normaal dat je tussen je zeventiende en achttiende jaar vertrekt om op het vasteland te gaan studeren. Je vrienden en vriendinnen doen het ook bijna allemaal, maar vriendschappen verwateren aangezien velen naar andere steden verhuizen. Voor Camil veranderde alles toen zijn moeder overleed, bij zijn vader kon hij weinig connectie vinden dus toen hij zijn middelbare school afmaakte vertrok hij meteen naar Europa om verder te studeren en er een nieuw leven op te bouwen. Amsterdam is een wereldstad waar alles anders is. Het is er altijd druk en rumoerig, maar precies waar hij naar op zoek was.

Sommige studentenhuizen zijn luidruchtig en gezellig. Zeker als er feestjes worden gehouden waar het bier rijkelijk vloeit. Het studentenhuus aan de Zuidersteeg is één van dit soort huizen. Op de feestjes draaide altijd een DJ en daardoor was dit huus berucht in de binnenstad. Veel studentes vonden hun weg naar dat studentenhuus, omdat er knappe buitenlandse jongens woonden. Deze avond was niet anders. Camil stond achter de draaitafel en ervoor stonden een aantal meiden te dansen, wachtend tot een vriend van hem het draaien overging nemen. Hij stond te zweten, omdat iemand die stomme gekleurde

lamp precies op zijn hoofd laten schijnen. En hij had dorst. Hij wenkte twee dames die voor hem stonden om wat te drinken voor hem in te schenken. Ze gehoorzaamden hem gewillig. Ze waren beide blond, één had roze plukken in haar haar en de andere had een kleine neuspiercing en een piercing door haar rechter wenkbrauw. Hij stopte met de muziek en gaf de koptelefoon door aan een vriend. Camil stapte van het trapje en de twee blondines kwamen beide aangesneld. Hij gaf ze eerst beide een zoen op hun mond. De rest van de avond stonden ze met z'n drieën.

Als het feest al een paar uur bezig is zonderen ze zich af. Samen gaan ze naar zijn studentenkamer waar hij eerst het meisje met de roze plukken begint te zoenen. Hij trekt haar T-shirt over haar hoofd en gaat over op haar tepels strelen en haar nek kussen. Zij wrijft met haar kruis tegen de zijne, terwijl het andere meisje haar kleren uit begint te trekken. Naakt komt zij naast hun staan, duidelijk in afwachting. Hij wisselt haar vriendin haar mond in voor de hare. Zij is ruiger en bijt op zijn lip. Als antwoord daarop steekt hij meteen een vinger in haar vagina. Ze is glad en nat, het loopt langs zijn hand naar beneden terwijl hij steeds dieper naar binnen gaat. De vriendin met de plukjes begint hem uit te kleden en neemt zijn lid in haar mond. Hij pakt haar vast bij haar paardenstaart en duwt hem nog wat dieper in haar mond. Eén voor één zet hij ze op zijn bedrand met hun kont naar hem toe gericht en neukt ze van achteren. Om en om verdeelt hij zijn genot. Het meisje met de piercings krijgt af en toe een klap met de vlakke hand tegen haar kont en gilt om meer. Het seks tafereel wordt beëindigd met dat hij zijn zaad over beide hun billen spuit. Ze zijn zijn eerste tweeling en hij kon ze niet uit elkaar houden, op de haarkleur en de piercings na.

Ze waren er prat op dat ze alles samen deelden, dus ook hij. Hij had nu dus twee vriendinnen.

Ze blijven op bed liggen, allen helemaal uitgeput. Hij heeft het uithoudingsvermogen van een jonge hengst en daar is hij trots op. Hij zorgt dat zij genieten en eindeloze orgasmes ervaren en op zijn beurt geniet hij enorm van hun. Hij trekt zijn broek aan en gaat naar binnen om wat te drinken en te roken. Iedereen is vertrokken en er staan nog maar een paar mensen in de woonkamer te kletsen. Hij steekt een sigaret op en dan ziet hij iemand in zijn ooghoek langs schieten. Ze stopt even voor de voordeur en kijkt hem recht in zijn ogen aan. Haar ogen zijn zo bijzonder mooi, zeegroen van kleur, de kleur van het eiland wat hij heeft verlaten. Hij kent haar niet en staat even met zijn mond open haar na te kijken, totdat zijn glas uit zijn handen valt.

Ik hou van vrouwen, alle soorten vrouwen. Ik kan alleen niet zo snel mijn hart voor ze open stellen. Behalve bij haar. Bij haar is het onmogelijk om dat niet te doen. Ze komt voor in mijn dromen. Dan zie ik haar mooie zeegroene ogen, haar volle borsten en haar gitaarvormige lichaam. Haar schaterlach blijft mij achtervolgen, die vanuit haar tenen komt. Een persoon die echt lacht en zich er helemaal aan over kan geven. Ik heb haar nooit ontmoet buiten mijn dromen. De droom speelt zich altijd af in een onbekende wereld waar zon, zee en strand zich afwisselen. Er staan hotels aan het water, er is een plein met winkeltjes eromheen en je moet een hoge trap af om het strand te bereiken die zigzaggend langs de rots kliffen loopt. Je kan over een weg rijden langs de stranden die boven op de rotswanden loopt. Er zijn ook bossen, moerassen en de mensen zijn er erg vrolijk. Al je in het kleine stadje rondloopt zie je langs de kade een marktje die vol staat met allerlei exotische vruchten en mooie kleurrijke gewaden. De

straten zijn gemaakt van gladde klinkertjes en de muren van de gebouwen hebben de kleuren geel en oranje met fel rode daken. Er is ook een kleine haven aanwezig waar dagelijks veel verkeer vandaan vertrekt naar het vasteland. In mijn droom kan ik uren aan die kade zitten en die boten heen en weer zijn varen, genietend met mijn gezicht in de zon. Ik ken deze wereld niet, ik ben er nooit geweest en toch kan ik het in vol detail omschrijven. De huizen lijken van een allang vergeten wereld te zijn, met torentjes en koepelvormige raampjes. Grote landhuizen met enorme lappen grond eromheen sieren het platteland waar veel koeien en paarden staan te grazen in de weilanden. Te paard is het mogelijk om een pad de berg op te rijden en langs een smalle richel op het mooiste uitzicht van het eiland terecht te komen. In de droom ben ik een getalenteerd ruiter, in realiteit zit ik als een zak aardappelen op een paard. Maar ik voel, ruik en hoor alles alsof het zich allemaal in de echte wereld afspeelt. Ik ben nogal in de war als ik weer wakker wordt, meestal zeer abrupt, en heb ik moeite met mezelf te acclimatiseren aan de realiteit. In deze droomwereld leeft mijn droomvrouw, de mooiste vrouw die ik ken en voor wie ik zoveel liefde voel. En met die dromen zal ik het moeten doen aangezien deze vrouw in realiteit niet bestaat. Het is zo vreemd dat het lijkt alsof ik haar toch af en toe zie in onze wereld door de jaren heen want zolang beleef ik de droom al, over deze wereld met de mooie vrouw erin. Af en toe vang ik glimpen van haar op in het nu. De zeegroene ogen blijven het grootste herkenningspunt. En ik kan haar nooit volledig zien, net als in de droom. Er zijn altijd stukjes van haar die ik op mijn netvlies heb ingeprent waardoor ik bijna een persoon voor mij kan zien. Het is iets wat ik aan niemand vertel, zo'n gek verhaal vind ik het, maar ik heb diep van binnen de hoop dat deze

droomwereld ooit realiteit kan worden en ik haar in onze wereld kan aanraken, voelen, spreken of zelfs alleen maar een café con leche mee kan drinken. Dat zou mij al gelukkig maken en het idee dat ik ergens gewoon gek ben los kan laten.

Hoofdstuk 4

Op vakantie terug naar zijn geboorteland, Camil is er al drie jaar niet geweest. Hij is weggegaan als een jongen en teruggekomen als een man. Zijn vader is erg blij om hem weer in huis te hebben. Eigenlijk is hij terug voor het overlijden van een familielid, een oudoom die iets van twaalf kinderen heeft met drie verschillende vrouwen. Zijn echte vrouw, de vrouw waar hij mee getrouwd was, is al een paar jaar geleden overleden. Zijn bijvrouwen, waarvan degene met wie hij het langste is meer te zeggen heeft, zijn er gewoon bij, voor hen de normaalste zaak van de wereld. Alle kinderen zijn ook aanwezig. Zijn oudoom heeft iedereen goed verzorgd achtergelaten, hij was een beste man en vader geweest. Eén en al verdriet natuurlijk, maar toch ook voor Camil een lichtpuntje omdat hij zijn familie weer even kan zien.

De begrafenis was een belevenis op zich. Zoveel familie wist hij niet eens dat hij had, oudooms en oudtantes, achterneven en -nichten met hun kinderen. En dan ook nog zijn directe familie, zijn vader met zijn broers en zussen met hun kinderen en daar weer de kinderen van. En dan ook nog de vrienden en kennissen van de overledene. Het was een soort processie, iedereen in het zwart, zijn familie is zwaar gelovig en iedereen houdt zich ook aan de eeuwenoude tradities. Iets waar Camil niks mee had. De oudere dames droegen lange zwarte jurken met kanten voiles, zelfs met lange mouwen, wat echt bloedheet moest zijn. De jongere garde was wat moderner gekleed, maar ook geheel in het zwart. Er zat totaal geen kleurtje tussen. Hij had dan nog een krijtstreepje in zijn zwarte broek, wat van zijn vader bij Gods gratie nog wel kon. Het gehele gebeuren duurde een hele dag en aan het einde was er eten en heel veel drank. Iedereen was verdrietig, maar op

het laatst leek het dan toch op een feestje waar mensen dronken waren en dansten en zongen. 'Het leven moet gevierd worden', zei zijn oma nog toen hij een beetje vreemd stond te kijken naar het tafereel wat voor zijn ogen ontvouwde. De dames werden ook allemaal wat losser en Camil moest continu dansen met allerlei vrouwelijke familieleden. Eén tante kneep de hele dans in zijn billen en deed net alsof het elke keer een ongelukje was. Zijn vader zat hem de hele tijd uit te lachen met een sigaret in zijn mondhoek geklemd, was hoe hij hem zo graag zag. Hij miste zijn vader wel, hij had hem de eerste jaren van zijn leven zo weinig gezien. En het leek alsof ze de tijd nog steeds niet hadden ingehaald. Zijn vader riep hem bij zich en vroeg om plaats te nemen bij hem aan tafel. Beide hadden ze een drankje in hun handen en samen proostten ze op het leven. Camil vond dat hij wel op zijn vader leek, alleen waren zijn gezichtskenmerken wat verfijnder. Ze hadden wel eenzelfde type humor, heel droog, iets wat niet iedereen begreep. Zijn vader had hem wat te zeggen, blijkbaar betrof het een serieus onderwerp aan zijn uitdrukking af te lezen. 'Jongen,' begon hij, 'je bent uitgegroeid tot een zeer knappe man'. Camil vond het een vreemd onderwerp en zat niet echt op zijn gemak, zijn glas ronddraaiend om zijn as op de houten tafel. De oudere man vervolgde zijn relaas. 'Vrouwen zullen van jou houden, jou haten, jou vereren en jou niet los kunnen laten. Jij kunt kiezen wat je met ze doet. Maar pas ermee op, ze hebben een hart, ook al werken hun hersens niet helemaal mee. Je krijgt een hoop vijanden door jouw charme en charisma. Je kunt er eigenlijk niks aan doen, het hoort nou eenmaal bij je. Maar onthoudt dit gesprek voor de rest van je leven.' Na zijn relaas ging zijn vader weer verder met de dansvloer onveilig maken, Camil achterlatend met een heel groot vraagteken boven zijn hoofd.

De volgende dag kon hij mee op de boot van één van zijn neven. Ze gingen naar een strand dat alleen bereikbaar was per boot. Even zijn hoofd leeg maken want studeren was niet echt zijn ding. Hij wilde even nadenken of hij wel de goede studierichting had gekozen. Zijn passie ligt bij muziek maken, maar volgens zijn familie valt daar niks in te verdienen. Op de pier waait het lekker, het is nog vroeg in de ochtend en dan ruikt de zilte lucht nog extra vers. Het water kabbelt tegen de pilaren onder de pier. Tussen deze pilaren zwemmen allerlei soorten kleine visjes, die zich voortbewegen in kleine scholen. Het is een binnenwater vol met mangroves, de kinderkamer van de zee. Als klein kind ving hij altijd krabben tussen de grote wortelbogen van deze mangroves. Van die helblauwe krabben die hij dan boven een vuurtje bakte en daarna aan de honden voerde, ze waren namelijk niet echt lekker van smaak. En je mag nooit iets zomaar doden om het doden. De honden waren er in ieder geval gek op! Het is een kleine haven waar een stuk of twintig boten aangemeerd lagen. De meesten zijn vissersboten die allemaal net terugkeerden van de open zee met hun vangst. In de lucht hangen de fregatvogels uitkijkend naar een gratis maaltje dat de vissers misschien overboord gooien. Genietend van de geluiden die typisch zijn voor de haven wacht hij op zijn neef en zijn vrienden. He duurde nog een halfuurtje en toen werd de rust verstoord door de auto's die met hun geluid het rustig kabbelende water overstemde. Zijn maten parkeren de auto's vol met koelboxen en tassen eten en samen dragen ze alles naar de boot. Camil dacht dat ze compleet waren, maar ze moesten nog wachten op één van zijn jongere nichtjes en haar vriendinnen. Hij raakte een beetje geïrriteerd, omdat hij dacht dat het "just him and the boys" zou zijn zonder een stel jonge meiden. Ze trokken een biertje open, ja zo vroeg in de

ochtend, dat hoort bij bootje varen en mannen onder mekaar en tien minuutjes later arriveren de dametjes. Zijn nichtje was niet meer zijn kleine nichtje, ze was al een hele dame. Samen met twee vriendinnen klimmen ze in de boot. Ze hadden hun laatste schooldag achter de rug en gingen nu met de oudere jongens op pad. Eén van de vriendinnetjes ziet er ouder uit, of ze gedraagt zich ouder, rijper zeg maar. Ze loopt met kalme tred en neemt ons in stilte in zich op. Ze heeft lang roodblond haar wat in een hoge paardenstaart was opgebonden. Toen keek ze hem aan en de wereld stond even stil. Het leek een aantal minuten te duren, ook al is het eigenlijk een fractie van een seconde. Ze heeft prachtige ogen in de kleuren van de zee, maar beide ogen zijn niet verschillend van kleur. Hij denkt meteen aan de vrouw uit zijn dromen, maar hoe langer hij erover nadenkt, hoe duidelijker het wordt dat het gewoon een vrouw in zijn droom is geweest en dat zij heus niet ineens in levende lijve voor hem staat. Maar even was hij in de veronderstelling dat zij voor hem stond en dat is wel even schrikken. Toch zuigen haar ogen hem naar haar toe. Hij kreeg het gevoel dat ze zo in zijn ziel kon kijken en hij in de hare. Plotseling wendt ze haar gezicht af en is de trance verbroken. Wat een mooie meid! Een zeldzame schoonheid wat hem een warm gevoel in zijn onderbuik gaf, dus neemt hij snel een slok van zijn bier. Eén van zijn vrienden ziet de verandering in zijn houding en geeft hem een douch. 'Ze is een stuk jonger dan wij man, ook al lijkt dat helemaal niet zo,' meldt hij. Dat lijkt inderdaad helemaal niet zo, ze heeft al mooi gevormde borsten die je focus naar zich toe trekken en een wespentaille die overgaat in een stel flinke billen. Ze ziet eruit als een sportieve hippie met haar teenring en een hele rits oorringen in beide oren. Ze heeft ook een grote turquoise steen om haar nek hangen. Hij

heeft er moeite mee om zijn interesse in haar voor zich te houden. Ze waren klaar om te vertrekken en de boot werd los gemaakt van de kade. Zijn neef gooit de motor vol open en ze varen met flinke snelheid de haven uit. Ze zaten met z'n allen in de kajuit te kletsen over vanalles en nog wat. De vriendinnen zaten voor op de boeg en gillend vingen ze het opslaande water op die het beuken van de golven maakten tegen de boot. Het viel hem op dat zij voornamelijk naar de kustlijn zat te kijken en alleen maar wat zei als haar een vraag gesteld werd. Haar haren heeft ze voor ze begonnen te varen in een lange vlecht over haar schouder gelegd. Hij kan zijn ogen niet van haar hals en kaaklijn afhouden. Zou zij weten hoe zij zijn binnenste beroerde? In zijn hoofd was ze nog niet capabel van zoiets omdat ze nog zo jong was. Maar zij reageert amper op hem, ondanks dat haar vriendinnen helemaal idolaat van hem zijn en hem niet met rust laten. Na twintig minuten varen bereiken ze hun eindbestemming. Het was een lang wit strand met wat verspreide palmbomen die zorgden voor wat schaduw. De zee is er zo helder dat je tot een aantal meter diepte nog de bodem kan zien. De vriendinnen pakken een koelbox en een tas en springen het water in om naar de kant te zwemmen. De koelbox blijft drijven en de tas houden ze boven hun hoofd om de inhoud van chips en broodjes droog te kunnen houden. De mooie meid kleedt zich langzaam uit en Camil kan zijn ogen niet van haar afhouden. Hij voelt zelfs het bloed naar zijn kruis stromen waardoor hij zijn broek nog niet wilt uittrekken. Ze had een kleine zwarte bikini aan die net genoeg bedekte dat het niet ordinair leek, met andere woorden je kon haar tepels net niet zien en haar broekje verdween wel tussen haar mooie billen. Sierlijk sprong ze in het water en met een paar schoolslagen bereikt ze de kant. Eindelijk verlaagt zijn hartslag iets en

kan hij weer een beetje normaal doen. Hij kan het niet ontkennen, het meisje deed wel wat met hem. Normaal zou hij hier zeker werk van maken, maar ze was nog jong. En hij was op vakantie en ging over tien dagen weer weg. Al met al is het geen goed idee om uit te zoeken waarom hij zich zo aangetrokken voelt tot haar. En ook is hij bang dat hij niet meer van haar afkomt als hij zijn zin met haar zal krijgen. Geen relatie voor hem op dit moment, zijn ex had zijn hart in duizend stukjes gebroken en op dit moment heeft hij geen zin in één vrouw waar hij exclusief voor moet zijn.

Hij trok nog een biertje open Hoeveel heeft hij er eigenlijk al op? Hij had nog niet ontbeten. Terwijl hij een flinke teug neemt van zijn drank voelt hij een aanwezigheid. Hij kijkt op en kijkt tegen een broodje met ei aan. De ringen verraden het al, het is het geile vriendinnetje van zijn nichtje. Ze stond broodjes uit te delen die ze thuis had gemaakt. Ze gaat naast hem zitten en begint een verhaal op te ratelen, dat ze wel eens werkt op een jacht waar ze voor het eten aan boord zorgt. Hij merkt haar zenuwen op, waardoor hij kalmer wordt. Ze raken verder in gesprek. Haar vriend had het uitgemaakt en daardoor had ze haar schoolwerk verwaarloosd. Toch had ze heel erg haar best gedaan en hoopte ze dat ze haar examens goed genoeg had gemaakt zodat ze over kon gaan. Op dat moment stapt één van zijn vrienden vanuit het water de boot in en maakt een flinke buikschieter en dondert zo weer het water in. Op dat moment ziet hij haar gezicht vertrekken en ze barst in keihard gelach uit. Een lach die niet echt past bij zo'n elven gezicht. Dat was de druppel, hij wilde met haar zijn. Ook al was het niet iets wat blijvend zou zijn. Alle tegenargumenten werden in één klap overboord gegooit. Hij wilde haar goudbruine huid aanraken, haar zachte, kleine mond bezweren met de zijne, haar vrouwelijkheid